

„שולמן רדף אחרי עירום כביום

היוולדו, בהשמיעו שאגות נוראות...”

ספק אם ישנו אחד המוכן להתחכך ברצון עם שולמן ישלם.

★ ★ ★

שתי נשים

החבר אחר

בשנה האחרונה התגורר שולמן עם צעירה מלאתגוף וגדולת עיניים בת 22 בשם רינה אברביה. עובדה שלא הפריעה לו לפקוד מדי פעם את מעונה של ידידתו מזה 20 שנה, יהודית רוטו. אולם רינה הצעירה, העובדת כספרית ברחוב איבן גבירול בתל-אביב, הוכרה כי

כי די להכריע את שמשון הגיבור מ'עזה, היה צורך בדלילה. אולם כדי לברור על מרדכי שולמן מתל-אביב, לא הספיק קה דלילה אחת. היה צורך בשתיים כדי לבצע את המלאכה. הוכחה נאותה לגבורתו של האיש.

שתי הדלילות אף לא שיתפו פעולה ביניהן. אורכא — הן נלחמו על הזכות להיות הבלעדית של שולמן. בלהט הקרבי, הצליחו שתי האוהבות הלוהטות להכריע את הגיבור, שהגיע בגללן לבית-המשפט, לאחר שמיילא בשבועות האחרונים את כותרות העיתונים במעללי הסוערים. בין כל הטיפוסים הצבעוניים והצוירים

שתי הדלילות

של

שולמן המשלם

ידידה הרשמית, ובזמן האחרון אף כאשתו לעתיד של שולמן. מאידך, לא התייאשה גם יהודית ממנו, נהגה להשאיר בסטייקיה בה נהג שולמן לבלות, פתקים והזמנות למיפי גש אינטימי בדירתה. כך התנהלו הדברים פחות או יותר על מרמנוחות, כשהגברא רבא מנווט את ספינתו בניחותא בין ה"שתיים. זאת, עד ליום בו שוחרר בערכות לפני חודש ימים, לאחר שנעצר בגלל קטטה. שולמן חזר באותו יום לביתו בגבעת רמבים, כשהוא מתכוון לדבריו לחגוג את המאורע עם רינה. אולם רינה לא היתה ב"בית באותו זמן. מה עושים, כשהלב שמח ורוצה לחגוג? הלך שולמן אצל ידידתו הישניה — יהודית רוטו.

המאכלסים את הכרך הצבעוני והצוירי, ספק אם ישנו אחד צבעוני וצוירי יותר ממרדכי שולמן — המוכר מזה דור ומעלה בכל מקומות-הבידור בתל-אביב כ"שולמן ישלם" — המארח הנדיב המזמין על חשבונו את הכל במסעדות, בארים ומועדונים, בסיסמא המהדרת: שולמן ישלם.

מלבד אהבתו הגדולה לשלם — ולפעמים דווקא לא לשלם — מוכר שולמן בעיר ה"גדולה גם כאחד הגברים החסונים שבה. הוא מסוגל לגבור על ארבעה יריבים כשירו ה"אחת קשורה מאחור. גברים רבים ישנם ב"תל-אביב, ביניהם קשוחים ומקצועיים, אך

שולמן המשלם

שולמן המשלם בפתח בית-המשפט בתל-אביב, מנסה לשכנע את כלתו לעתיד, רינה אברביה, לחזור אל אולם בית-המשפט, שם התבררה התביעה שהגישה נגדו יהודית רוטו, חברתו לשעבר.

כדי לחזק את דבריו ולהוכיח את אופיו האלים של שולמן, שאל את רינה: "נכון ששולמן נתן לך מכות נאמנות מדי פעם?" אלא שפה הוא ספג בקפייר: "מכות אף פעם, ענתה רינה בבטחה. הוא רק מלטף. הוא מלטף יפה מאד"

★ ★ ★

הסגת גבול

גם אצל אהובה

ציציורה של יהודית למשטרה מ'החנות הסמוכה, ולא מדיירתה, למרות שהיה מצוי בה טלפון — זו היתה לגבי השופט מנתם אילן העובדה המוכיחה ש"אכן הפך הביקור של שולמן, בשלב מסוים מאוהב, לבלתי רצוי לחלוטין ליהודית היאוהבת.

בהכרעת-הדין שלו, קבע השופט שלגבי טיב היחסים הכלליים בין שולמן ויהודית, הוא מאמין לגירסתו של שולמן. אולם ל"גבי האשמה בהסגת גבול — הוא מוצא את שולמן אשם, למרות ששולמן נכנס לדירה ברשותה של הגברת. החוק רואה הסגת גבול לא רק אם נכנס אדם ללא רשות למקום כלשהו — אלא גם אם הוא שווה ששם נגד רצונו של בעל ה"בית, אף אחרי שנכנס באופן חוקי. לכן, אין זה חשוב אם יהודית גירשה את שולמן בגלל שהתחיל להתפרע — או בגלל ששלח אותה להתרחץ. השופט מצא את שולמן אשם. את מתן העונש דחה לתקופה מאוחרת יותר.

בשלב זה נסתיימו חייו ואהבותיו של שולמן המשלם בפ"א. אמנם בתום ה"משפט רצחה גם רינה יודתו לעזוב אותו לגפשו, מעללי בדירתה של יהודית לא נראו לה באף אחת משתי הגירסאות. אולם שולמן בן ה"דל דלק אחריה כצבי, חיבק אותה ונישק לה בהתלהבות ועורים. וה"שניים חזרו למנוחן היכל-הצדק הבוקים ואוהבים, כדרכם של זוג אוהבים אחרי קטטה טובה.

הספקה, עד לפעם הבאה.

אכן ירד לקנות אוכל ומשקאות, אבל ל"דבריה כשחזרה, החל לשותת, ואחרי כמה כוסיות פתח בהצגה הגדולה: הוא הסיר את בגדיו, נטפל אליה, ודרש ממנה לקיים עמו יחסימין בדרך הטבע — ושלא בדרך הטבע.

לדבריה היתה יהודית מוועזת מאחר ומעולם לא באה עימו ביחסים כאלו. כש"סירבה לו, היא מספרת, עלה שולמן על הספה, התחיל לקפוץ והשתולל. היא נבהלה מהתנהגותו, ברחה החוצה כדי ל"ציצל מהחנות הקרובה למשטרה. שולמן, שהיה תחת השפעת האלכוהול, רדף אחריה עד הקומה השניה כשהוא ערום כביום היולדו, נכנס חזרה לדירה רק כשיצאה שכנה מאחת הדירות והקימה זעקות-אי"מים למראה הגבר הערום הרודף אחרי יהודית כשהוא משמיע שאגות נוראיות.

★ ★ ★

„הוא מלטיף

יפה מאד"

בבית-משפטי-השלום בתל-אביב, שם התברר השבוע עניויה של שולמן, הומין הנאשם כעדת הגנה את רינה אברביה. רינה ידעה לספר לבית-המשפט כי יהודית נהגה להתקשר לדירתם המשותפת, ולהשאיר פתקים לשולמן. היא סיפרה ש"כאשר עמד שולמן למשפט, לפני כחודש, על קטטה בסטייקיה והפרעת הסדר בשרתון 24, ניגשה אליה יהודית במסדרון בית-המשפט, גילתה את אוזנה שלא כדאי לה להמשיך להתגורר עם שולמן, כי הוא אוהב רק אותה, כלומר, את יהודית, וכי הוא מתייצב אצלה כל אימת שהוא מת"קוטט עם רינה. היא אמרה לי את ה"דברים האלה, אבל בצורה רכה יותר גסה", הדגישה רינה בבית-המשפט. סיפוריה אלו נועדו לשכנע את בית-המשפט כי יהודית היא זו הרודפת אחרי שולמן, ולא להיפך.

לעומתה הציג תובע המשטרה, סמל עמנואל זלינגר, את גירסתה של יהודית.

תחילת השמחה היתה דווקא מעודדת מאד. יהודית פתחה לו את הדלת כשהיא לבושה בחלוקיבת לבד, ללא לבגים מתחת, ושולמן ב"בישר לה בשמחה רבה על שיתורו ב"ערבות. יהודית הסכימה שמאורע כזה מצ"דיק חגיגה רצינית, אבל לדאבונה היא לא ציפתה לו, ולא היה לה שום דבר בבית במה לחגוג.

שולמן, שהוא ג'נטלמן אמיתי, התעניין, כדרכו תמיד, מה עליו להזמין. אהבתו ענתה שהיא דווקא אוהבת הכי הרבה סלט חצילים.

שולמן ירד לרחוב, חזר אחרי רבע שעה עם ידיים מלאות סלטים, נקניק, בשר כבוש, אגוזים, שוקולד, עוגות, היסקי וקוניאק. השניים התיישבו למלאכה. תוך כדי אכילה ודברי חיבה נשכח כליל קיומה של רינה מליבו של הגבר.

★ ★ ★

יחסימין

שוא בדרך הטבע

כתום הסעודה החליט שולמן ש"הגיעה העת לדברים רציניים יותר. אחרי הקדמה של חיבוקים ונשיקות, כש"החלוק הקליל עמד לנשור מעל גופה ה"חשוב של יהודית, אירע לפתע בין השניים תקר שעקר את האחירה. וכאן מתפלגות ה"גירסות.

לדברי שולמן, הוא הרגיש בשלב זה בריח לא מעודד הנודף מגופה של יהודית, הציע לה להיכנס להתקלח. יהודית חספה היסטריה צעקה עליו שישלך את אישיותו מן הבית. שולמן ניסה להרגיע אותה — מה עוד שבשלב זה כבר היה ערום כביום היולדו — אך יהודית עמדה על דעתה. כשראה שהיא מתכוונת ברצינות, התחיל הגבר הנעלב ללבוש את בגדיו. אולם ב"טרם הספיק לרכוש את מכנסיו הופיעה ה"משטרה, ונציגי החוק ביקש ממנו להתלחח אליו לתחנת המשטרה הקרובה.

יהודית לעומת זאת מספרת סיפור שונה במקצת. לדבריה הופיע שולמן ללא הורדה מוקדמת בביתו — ונגד רצונה. אולם אחרי שידולים ודברי-נועם, הסכימה היא להרשות לו להיכנס. כך שיא היתה לבדה בבית ורצתה להרגיש בנוח. היא מודה ששולמן

הנלה

רינה אברביה, עליה מצהיר שולמן כי היא תהיה אשתו בעתיד, חוזרת חפוית ראש לבית-המשפט, כדי לשמוע על מעללי חתנה עם יריבתה.